

hvilke muligheder der er, for en af de ting, der overraskede mig ganske meget, da vi modtog hørings svarene – det er også det, fru Birthe Rønn Hornbech allerede har givet udtryk for – var faktisk, at man hos dommerne havde den holdning, at man egentlig ønskede at besidde en større indsigt og viden, end den f.eks. forsvareren er i besiddelse af.

Derfor er jeg meget villig til at dyrke det punkt under det videre udvalgsarbejde, for jeg kan godt se, at der er en pointe i de betæneligheder, der har været fra visse personers side.

Til spørgsmålet om 2 års prøvetid for lovforslaget må jeg så sige, at det tror jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det er jo store ændringer af retsplejeloven, og jeg ved ikke, hvordan det vil komme til at virke, hvis man er lidt usikker på, hvorvidt regelsættet gælder eller ej.

Det er da selvfølgelig klart, at der nu er en forhåbning om, at et bredt flertal i Folketinget på et tidspunkt vil stå bag den her nye lovgivning, og der mener jeg så, at man forpligter hinanden på at følge det nøje. Men at have nogle tidsfrister osv. tror jeg ikke som udgangspunkt er formålstjenligt, når man har at gøre med så komplekst et lovsæt.

Hr. Per Dalgaard var inde på hele spørgsmålet om indgreb i meddelelshemmeligheden, og der var også her en lidt større diskussion om spørgsmålet om Dansk Handel & Service og de betæneligheder, der har været med hensyn til indgreb i meddelelshemmeligheden.

Så kommer der ikke mindst det, at man nu får en mulighed for nu også at »aflytte« computer og den kommunikation, der foregår via internettet. Til det er der kun at sige, at vi jo lever i en moderne verden, og det var også sådan, jeg hørte hr. Per Dalgaard, at det virker besynderligt, at alle er enige om, at man godt må telefonaflytte, men hvis den samtale ikke foregår via telefonkablet, men foregår via internettet, skulle der lige pludselig være retssikkerhedsmæssige betæneligheder ved det.

Kl. 15.00

Jeg må indrømme, at jeg synes, at Dansk Handel & Service skyder langt over målet i deres hørings svar ved her at begynde at tale om it-udvikling, og at der er et stort problem for den nye teknologi. Så længe man er lovlydig borger, er det jo lige meget, om man bruger en telefon eller en computer, men hvis man sender krypterede meddelelser til hinanden og planlægger ny kriminalitet, så kan jeg ikke se, at man skal beskyttes af den nye teknologi, når muligheden al-

lerede er til stede i dag, for så vidt angår telefonaflytning. Så jeg er meget enig med hr. Per Dalgaard i, at større betæneligheder skal man altså ikke have i denne her sag.

Jeg vil gerne takke hr. Helge Adam Møller for et meget entusiastisk indlæg. Jeg er meget glad for støtten, og som sagt synes jeg også, at hr. Helge Adam Møllers indlæg afspejler, at det jo ikke er sådan, at man bare er kommet med nogle forslag, og så har man ikke forsøgt at afveje hensynet til retsforfølgningen af de kriminelle med hensynet til retssikkerheden. Der er foregået en balanceret tilgang til det her, og det er jo også derfor, vi med rank ryg og god samvittighed kan fremsætte lovforslaget og førstebehandle det i dag.

Til fru Anne Baastrup, som var inde på en fremprovokering af kriminalitet: Nej, der er ikke tale om en fremprovokering af kriminalitet. Det fremgår meget klart af lovforslaget, at i de tilfælde, hvor man overhovedet vil tillade en anvendelse af civile agenter, er det ikke et spørgsmål om, at den agent skal bruges i en slags fisketur for politiet for at finde ud af, hvor der bliver begået kriminalitet. Der er ej heller tale om, at man må provokere mennesker til at begå kriminalitet, de ellers ikke ville have begået. Det kan være, at jeg har overfortolket fru Anne Baastrups bemærkninger fra talerstolen, men jeg synes i hvert fald, det er væsentligt at få slået fast én gang for alle, at det ikke er det, lovforslaget går ud på.

For så vidt angår spørgsmålet om straffrihed, hvor jeg hørte fru Anne Baastrup sige, at så kunne folk bare begå en masse kriminalitet, og så slap de for straf, vil jeg sige, at det heller ikke er det, lovforslaget går ud på.

Det er korrekt, at den civile agent, der jo typisk vil skulle bruges til at introducere en politagent til det kriminelle miljø, for den begrænsede medvirken, den forbyrdelse, f.eks. i form af at bestille en vareprøve, ikke vil blive pålagt nogen straf, men der er intet i lovforslaget, der lægger op til, at man skulle kunne få rabat på tidligere begået kriminalitet. Så heller ikke her er det rigtigt.

Både fru Anne Baastrup og også fru Elisabeth Arnold gjorde meget ud af at problematisere, at vi lever i et lille land, og at det jo er vanskeligt for de mennesker, der fungerer som agenter, overhovedet at kunne klare det at overleve og også det at kunne føle sig beskyttet. Det er jo lige præcis det, der er kernen i årsagen til, at vi vælger at tage skridtet, men ikke skridtet fuldt ud,